

Fröher dät mer jo samsdags immer bade. Un wenn ming Mamm bade ging, dann ging ich met un dät mich op der Abtreddsbrell setze un dann däte mer schwaade, wat der Papp halt nit hüre sollt. Ming Mamm dät sich fröher de Hoore rud färve. Wie die fäädig wor met Bade un hatt sich dann de Hoor gefärv, sag ich: “Leev Mamm, dat süht ävver us! Bovve bes de rud un unge bes de brung.”

Do säht se: “Kind, ich han noch jet Färv. Soll ich mer die Mösch färve?” Han ich natörlich “Jo” gesaht. Dat wor, wie gesaht, samsdags ovends, do gov et dann immer noch die Sendung »Am laufenden Band« . Ming Mamm säht för mich: “Kind, erinner mich ävver dran, dat ich en zehn Minutte die Färv avmaache!”

Jo, mir zwei sin en et Wonnzemmer un han dann et »laufende Band« gesinn. Do kome jo aanschließend de Lottozahle un dann de Tagesschau. Dann han ich gesaht: “Hhhhhh, leev Mamm!”

Ming Mutter un ich sin dann av en et Badezemmer gejöck, un dann hatt die sich die Färv avgespölt. Wie die dat dann soh, do wor die flammend rud, alsu su jet vun rud hatt ehr noch nie gesinn.

Minge Vatter hatt Multiple Sklerose gehat. Wenn ming Mamm jet verboche hatt, dann dät die dat mingem Vatter immer em Düstere verzälle.

Dann woren die zwei ovends em Bedd un do säht ming Mamm: “Karl, ich muss der ens jet verzälle.”

“Jo”, hät dä gesaht, “dann sag!”

“Jo, maach et Leech us!”

“Ou”, hät e gesaht, “da muss et ävver schon schlemm sin!”

Dann hät minge Vatter et Leech usgemaht un dann hät ming Mamm gesaht: “Jo, Karl, häs do ald ens en rude Mösch gesinn?” Do hät minge Vatter gesaht: “Wiesu?”

“Jo”, säht se, “ich han ere ald ein.” Dann hät minge Vatter et Leech aangemaht un hät gesaht: “Dat gitt et nit”, dat sei beklopp wör.

Am nächste Morge, et wor sonndags morgens, mir woren om Balkon, do säht de Nachbarin: “Oh, Kättche, häs do ävver en schön Hoorfärv!” Jo, ich wor vürwetzig un han gesaht: “Jo, un de Mösch es och rud.” Do hät die gesaht: “Dat gitt et nit! Kätt, kumm erüvver!”

Dann es ming Mamm bei de Nachbarin erüvver gegange, do hoot mer dann nor nen Aufschrei. Dann es die och op der Balkon gegange un hät gerofe: “Eh!” - wie heeß die noch ens? - “Leinens, kutt erav! Dat Kätt hät wirklich en rude Mösch!” Dann es die Leinens och eravgekumme. Jo, un dä ganze Sonndag gov et en däm Huus nix zo esse, weil die Wiever woren en der Köch Sek am Suffe.

Broich, Christa (52): *Die rud Mösch*

fɛø dæt me ja 'zamsdas ʔime ba:də ʔʊn ven miŋ mam ba:də jɪŋ dan jɪŋ ʔifj med_ʊn dɛ:t mi_j op dɛ
'ʔabtɛts_bɛl dan sɛtʂə_ʊn dan dɛ:tə me dan jva:də vad:ɛ pap halt nit hy:ɛ zʊlt ʔon_ə miŋ mam dɛ:t
ziŋ fɛø dɛ ho:ɛ bu:t fɛvə ʔʊn vi di fɛ:difj vɔ met ba:də ʔʊn hat ziŋ dan di hɔɔ jɛfɛɛf sa_ɪfj le:f mam
dat zi:d_ɛvə ʔʊs ʔovve bes dɛ bu:t ʔʊn ʔʊŋə bes dɛ bɛʊŋ nɛ ʔon da zɛ:t sɛ kɪnt ʔih:an:ɔ jɛt fɛɛf zʊl_ɪfj
mɛ di mɔf fɛvə ʔʊn_ə han_ŋ na'tɔlɪfj jo: jɛza:t ja ʔʊn_ə dat va vi jɛzaxt zamsdas ʔa:bəns ʔʊn da jo:f
ʔət dan ʔime nɔx di 'zɛndʊŋ ʔam laʊfəndən ban't miŋ mam zɛ:t fɔ miŋ kɪnt ʔɛ'ʔine miŋ ʔɛvɛ dɛa:n
dad_ɪfj ʔin tʂɛ:n mi:nʊ:tɛ di fɛɛf 'ʔavma:xə jo: ʔʊn miɔ tʂvɑɪ zɪn_ŋ 'vuntʂime ʔʊn han dan ʔət laʊfəndə
bant jɛzɪn ʔʊn do ko:m jo ʔanʃle:sənd:ə 'lɔto,tʂa:lə ʔʊn dan ko:m dɛ 'ta:ɛəsʃaʊ ʔona han_ɪfj:ɛ hɛ: le:f
mam ʔʊn miŋ mʊtɛ ʔʊn ʔifj di zɪn dan ʔaf ʔɛn_ət 'ba:dɛtʂime jɛjɔf ʔʊn dan_ə had:i ziŋ di fɛɛf
ʔafj'ʃpø:lt ʔʊn vi di: dan dat zɔ: da vɔ di 'flament bɔ't ʔazʊ zʊ jɛt ʔʊn bu:t had_ɛ nɔ ni jɛzɪn nɛ ʔʊn miŋə
fate dɛɔ hat mʊ'ti:plɛ sklɛ'bo:zɛ jəhat ʔʊn ven miŋ mam jɛt fɛbɔxɛ hat:an dɛ:t:i dat miŋəm fate ʔime
ʔim dy:stɛkə fɛtʂɛlə ʔon dan_ə vɔ:bən di tʂvɑɪ ʔɔ:venz_əm bɛt ʔʊn da zɛ:t miŋ mam kɑ:l ʔifj mʊs dɛ
ʔəns jɛt fɛtʂɛlə jo: hɛt:ɛ za:t:an za:x ja ma:ɛ_ət le:ŋ ʔʊs ʔʊʊ hɛt_ə jɛzat:a mʊz_ət ʔɛvɛ ʃon ʃlɛm: zɪn nɛ ŋ
hɛt miŋə fate ʔət le:ʒ_ʊsʂə'ma:t ʔʊn dan_ə hɛt miŋ mam zat ja kɑ:l hɛs do: ʔald_əns ʔən bu:də mɔf
jɛzɪn ʔon da hɛt miŋə fate jɛza:t vi'zu: jo zɛ:t_sə ʔifj hanɛɛ ʔalt ʔɛɪn ʔʊn dan hɛt miŋə fate_t le:ŋ

'ʔa:njəma:t ʔʊn hət sad:at jɪd_ət nɪt nə dat zeɪ beklɔp vœ ʔam nɛ:kstə moʊjə vɔ 'zondas moʊjəns miɔ
vo:ʁən ʔʊm bal'ko:n ʔʊn da ze:t:ə 'naxba,ʁɪn ʔɔ: ketfjə hɛs du: ʔɛvɛʁ_ən ʃø:n ho:fɛʁf jɔ: ʔʊn ʔɪfj vɔ
'fyɛ,vetsɪʒ_ʊn han jəza:t jɔ: ʔʊn də mɔʃ_ɛs ʔox:u't ʔʊn da han di zat:at jɪd_ət nɪt ket kʊm_ə'ʁɪvɛ jɔ: ʔʊn
dan ʔɛs miŋ mam be də 'naxba,ʁɪn ʔə'ʁɪvɛ jəjanə dɔ ho:t mɛ dan:ɔɔ nən 'ʔʊfjɛʁɪ ʔʊn dan ʔɛs di
ʔoʁ_ɔp də bal'ko:n jəjanə_ʊn hət:an jəbo'fə ʔe' vi hi's di noʁ_əns laɪnəns kʊd_əʁaf dat ket hət 'vɪʁklɪj_ən
ʁu:də mɔʃ nɛ dan ʔɪs dan di laɪnəns ʔoʁ_ə'ʁafjəkʊmɛ jɔ ʔʊn dɛ jantʃə 'zondax jɔ:v_əd_ən dɛm hu:s nɪks
tʃo ʔɛsə vaɪ di vi:vɛ vo:ʁən ʔɛn də køfj zɛg_am zɔfə